

надъ неговътъ трупъ, въ този моментъ когато всичкитѣ сѫ наоколо, на когото е скъпо руското дѣло, бѣхъ по-тръсени, — тѣзи господа скоро еа записахъ въ приятелитѣ на безврѣменно починилъ генералъ.

Азъ самъ помня тѣзи фрази.

— На мене особено е чувствителна тази загуба! Мене толкозъ ма любяше покойникътъ!....

— Ний съ него бѣхме на „ти“.... Само азъ едничкийтѣ разбирамъ всичката величина на тази загуба.

— Азъ погрѣбавамъ свойтъ най добъръ приятель!

Господи! Каква засмияна засмивка еа показала би на тѣзи безкръвни, залещивши са джунни, ако би да можахъ тѣ още да са смѣятъ; какъвъ би гиѣвъ са распалилъ въ очиѣ на генералътъ при тѣзи юдини лобзания, които толкозъ изобилно са възинватъ на неговото студено и гордо чело, прѣкрасно даже и слѣдъ смъртъта!....

И тукъ пакъ рядомъ въ видъ на съжаление, изплъзвахъ са доволно ядовити патяквания.

— Така ли той трѣбаше да умрѣ!.... Той трѣбаше да падне въ бойтъ отпредъ свѣтъ легиони.

О, какво ни е за това, какъ человѣкътъ е умрѣлъ!.... Важното е, какъ той е живѣлъ и какво той е направилъ!.... А до това какъ той умрѣлъ, не е ли все едно. Къснитѣ съжаления нѣма да го въскръснатъ!....

Слѣдъ ахаль-текинската експедиция, когато не можаше вече да са распушчатъ безнаказанно слухове за бездарността на генерала, първо за това че на самитѣ рассказвачи почиж дапада неблаговидната сѣника, а второ за това че легковѣрни слушатели повече не са оказвахъ, являвахъ са други маниери, за да го покорятъ прѣдъ общественото мнѣніе. Скобелевъ са показваше честолюбецъ!....

— Устата му сега тѣй са растворени, щото не ще са намѣри залѣкъ, който би удовлетворилъ аппетитътъ му!....

Други му прѣнесвахъ замисли на всемирно могющество. Наченвахъ, отъ дузитѣ на нѣмските вѣстници, да посочватъ въ него — най вѣрний слуга на Русия — Наполеона... Глуность слѣдъ глупость са раждахъ и бѣрзо са распръсвахъ изъ обществото, което е привикнало за всичко да узнава по слуховете, да вѣрва на интригата, неумѣюще да различава клѣветата отъ правдата.

Когато покойниятъ Государъ за завоеванието на Ахаль-Теке го произведе въ пъленъ генералъ и му даде Георгий 2-й степень, Скобелевъ даже стана мраченъ. Това са съ-